

A 77/3/17

ARREST van 1 juni 1978
in zaak A 77/3

Inzake :

- I. 1. de vennootschap naar Zweeds recht MÖLNLYCKE A.B. ;
2. de naamloze vennootschap MÖLNLYCKE (Nederland) N.V. ;

II. Stephanus Jacobus SCHAGEN

tegen

de naamloze vennootschap naar Belgisch recht SATOMA Co N.V.

*

*

*

ARRET du 1er juin 1978
dans l'affaire A 77/3

En cause :

- I. 1. la société de droit suédois MÖLNLYCKE A.B. ;
2. la société anonyme MÖLNLYCKE (Nederland) N.V. ;

II. Stephanus Jacobus SCHAGEN

contre

la société anonyme de droit belge SATOMA Co S.A.

procestaal : nederlands - langue de procédure : le néerlandais

HET BENELUX-GERECHTSHOF

In de zaak A 77/3

Gezien de brief van de Hoge Raad der Nederlanden van 1 juli 1977 met het daarbij gevoegde, voor eensluidend gewaarmerkte, afschrift van het arrest van de Hoge Raad van 1 juli 1977 in de zaak van I. 1. de vennootschap naar Zweeds recht MÖLNLYCKE A.B. , gevestigd te Göteborg (Zweden), en 2. de naamloze vennootschap MÖLNLYCKE (Nederland) N.V., gevestigd te Hoogezand, en II. Stephanus Jacobus SCHAGEN, wonende te Alkmaar, tegen de naamloze vennootschap naar Belgisch recht SATOMA Co N.V., gevestigd te Lambertmont-Verviers (België), waarbij overeenkomstig artikel 6 van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof vragen van uitleg van artikel 13, onder A, eerste lid, aanhef en sub 1, van artikel 14, onder B, en van andere, mogelijkerwijze toepasselijke artikelen van de Eenvormige Beneluxwet op de warenmerken worden gesteld ;

Ten aanzien van de feiten :

Overwegende dat de Hoge Raad de feiten waarop de door het Benelux-Gerechtshof te geven uitleg moet worden toegepast, als volgt heeft omschreven :

"dat Satoma zich in deze procedure, voor zover hier van belang, heeft verzet tegen het gebruik van het merk MIMOSEPT LADY voor maandverband door Mölnlycke, en de nietigheid heeft ingeroepen van het op grond van artikel 30 der Eenvormige Beneluxwet op de warenmerken verrichte depot van dat merk ten name van Mölnlycke A.B. ; dat Satoma haar vordering deed steunen op haar oudere rechten op de merken LADY en LADY LUXE, eveneens voor maandverband, ten aanzien waarvan zij depots heeft verricht op grond van artikel 30 der Eenvormige Beneluxwet ; dat het Hof, anders dan de Rechtbank, nadat Satoma in hoger beroep nader had gesteld en aangetoond, dat Mölnlycke het woord MIMOSEPT op haar verpakking en anderszins in haar werwing in weinig zichtbare goudgedrukte letters en het woord LADY in zeer grote en massief zwarte letters voeren, waarbij, in ieder geval vanaf enige afstand, bij de verpakking van het product van

Mölnlycke alleen of bijna alleen de aandacht wordt getrokken door het woord LADY, op grond van die presentatie van het merk MIMOSEPT LADY door Mölnlycke de merken MIMOSEPT LADY en LADY overeenstemmende tekens heeft geacht in de zin van artikel 13, onder A, eerste lid, aanhef en sub 1, der Eenvormige Beneluxwet ; dat in de veroordeling die het Hof als uitvloeisel van dit oordeel heeft uitgesproken, geen beperkingen zijn aangebracht tot het merk MIMOSEPT LADY in de bijzondere presentatie die tot het aannemen van overeenstemming aanleiding gaf ;

dat Mölnlycke reeds in eerste aanleg vóór alle wren bij incidentele conclusie van eis een beroep hebben gedaan op een overeenstemmend individueel merk LADYTEX van Schagen, van nog oudere datum dan de merken LADY en LADY LUXE van Satoma, ten aanzien van welk merk door Schagen een depot als bedoeld in artikel 30 der Eenvormige Beneluxwet is verricht ; dat Mölnlycke bij die conclusie hebben verzocht Schagen met het oog op artikel 14, onder B, aanhef, der Eenvormige Beneluxwet te mogen dagvaarden ten einde aan het geding deel te nemen ; dat de Rechtbank Mölnlycke heeft toegestaan Schagen te doen dagvaarden om te verschijnen "ten einde op de eis tot vrijwaring te antwoorden" ; dat Schagen op die dagvaarding is verschenen, en op de dagvaarding van Satoma in hoger beroep wederom is verschenen, en Rechtbank en Hof er van zijn uitgegaan dat Schagen aan het geding heeft deelgenomen in de zin van artikel 14, onder B, aanhef, der Eenvormige Beneluxwet ; dat Schagen zich daarbij op zijn oudere rechten op het merk LADYTEX voor volgens hem soortgelijke waren heeft beroepen en de nietigverklaring heeft gevorderd van de depots van de merken LADY en LADY LUXE ten name van Satoma ; dat Schagen die vordering als incidenteel appellant in hoger beroep heeft gehandhaafd ; dat het Hof, evenals de Rechtbank, Schagen in die vordering niet-ontvankelijk heeft verklaard ; dat Mölnlycke bij wijze van verweer de nietigheid van voormelde depots van Satoma op grond van de oudere rechten van Schagen hebben ingeroepen, evenwel tevergeefs ; "

Ten aanzien van het verloop van het geding :

Overwegende dat Mölnlycke A.B. en Mölnlycke (Nederland) N.V. - verder te noemen : partijen Mölnlycke - en Schagen beroep in cassatie tegen het in deze zaak gewezen arrest van het Gerechtshof te Leeuwarden hebben ingesteld, welk beroep de Hoge Raad aanleiding heeft gegeven bij arrest van 1 juli 1977 aan het Benelux-Hof te verzoeken om uitspraak te doen over de volgende vragen van uitleg van artikel 13, onder A, eerste lid, aanhef en sub 1, van artikel 14, onder B, en van andere, mogelijk-kerwijze toepasselijke artikelen van de Eenvormige Beneluxwet op de warenmerken :

1. Kan van een met een merk "overeenstemmend teken" in de zin van artikel 13, onder A, eerste lid, aanhef en sub 1 der Eenvormige Beneluxwet op de warenmerken worden gesproken, als dat teken, zoals het als merk is ingeschreven, niet op zichzelf maar wel door de presentatie ervan die door de wederpartij van de merkhouders wordt gebezigd, tot verwarring omtrent de herkomst der waren aanleiding kan geven ?
2. Brengt een bevestigende beantwoording van vraag 1 mee dat de merkhouders zich ook kan verzetten tegen het gebruik van het teken op zichzelf - dus zonder dat de presentatie wordt gebezigd die tot verwarring aanleiding geeft -, met als gevolg dat de rechter zijn verbod ook kan uitstrekken tot het gebruik van het teken op zichzelf, en ter zake van dat gebruik tot schadevergoeding kan veroordelen ?
3. Is van een "overeenstemmend individueel merk" in de zin van artikel 14, onder B, aanhef en sub 1, der Eenvormige Beneluxwet sprake, indien het als merk gedeponeerde teken op zichzelf niet, maar door de presentatie ervan wel tot verwarring omtrent de herkomst der waren aanleiding kan geven ?
4. Licht in de woorden "Wanneer de houder van de eerdere inschrijving (...) aan het geding deelneemt", gebezigd in artikel 14, onder B, aanhef, der Eenvormige Beneluxwet besloten, dat de houder van de eerdere inschrijving in het betreffende geding de nietigverklaring van het omstreden depot kan vorderen ?

Overwegende dat het Hof overeenkomstig artikel 6, lid 5, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof aan de Ministers van Justitie van België, van Nederland en van Luxemburg een door de griffier voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van het arrest van de Hoge Raad heeft toegezonden ;

Overwegende dat het Hof de partijen in de gelegenheid heeft gesteld schriftelijke opmerkingen te maken over de door de Hoge Raad gestelde vragen, waarvan door partijen Mölnlycke en door Satoma gebruik is gemaakt ;

Overwegende dat partijen Mölnlycke hebben aangevoerd, kort samengevat :

met betrekking tot de vragen 1 en 2 :

dat, indien vraag 1 bevestigend zou moeten worden beantwoord, op vraag 2 ook een bevestigend antwoord zou moeten worden gegeven ;

dat zulks ertoe zou leiden dat Satoma zich ook zou kunnen verzetten tegen het gebruik van het woordmerk MIMOSEPT LADY, indien dit niet wordt gebezigd in de presentatie (uitvoering) die tot verwarring aanleiding kan geven ;

dat deze consequentie van een bevestigende beantwoording van vraag 1 in hoge mate onredelijk is ;

dat, wil men deze consequentie vermijden, vraag 1 ontkennend moet worden beantwoord, in dier voege dat de enkele omstandigheid dat een bepaalde presentatie (uitvoering) van een woordmerk gelijkenis vertoont met een ouder merk en daarom aanleiding kan geven tot verwarring, niet voldoende grond is om dat woordmerk als zodanig te beschouwen als een met dat oudere merk "overeenstemmend teken" in de zin van artikel 13, onder A, eerste lid, aanhef en sub 1 van de Eenvormige Beneluxwet ;

dat bovendien niet meer van een zuiver woordmerk kan worden gesproken wanneer een teken, dat bestaat uit woorden die op zichzelf niet verwarring wekkend zijn, zodanig wordt gepresenteerd dat het visuele beeld ervan wèl aanleiding tot verwarring kan geven ;

dat die uitvoering dan een zogenaamd woord/beeldmerk vormt, dus een ander merk dan het eigenlijke woordmerk ;

met betrekking tot vraag 3 :

dat de in artikel 14, onder B, aanhef en sub 1, van de Eenvormige Beneluxwet bedoelde overeenstemming moet worden beoordeeld naar een zelfde maatstaf als de overeenstemming die is vereist voor een "overeenstemmend teken" in de zin van artikel 13, onder A, eerste lid, aanhef en sub 1 ;

dat dit ertoe leidt dat vraag 3, evenals vraag 1, ontkennend moet worden beantwoord ;

met betrekking tot vraag 4 :

dat partijen Mölnlycke zich ten aanzien van deze vraag aan het oordeel van het Benelux-Gerechtshof refereren ;

Overwegende dat Satoma heeft aangevoerd, kort samengevat :

ten aanzien van de eerste vraag :

dat de eerste vraag bevestigend moet worden beantwoord, en wel in die zin dat bij de beoordeling van de overeenstemming tussen tekens als bedoeld in artikel 13, onder A, eerste lid, aanhef en sub 1, van de Eenvormige Beneluxwet niet uitsluitend behoort te worden gelet op het teken "op zichzelf", maar dat integendeel alle omstandigheden, waaronder speciaal ook begrepen de presentatie van het van inbreuk betichte teken, mede in aanmerking moeten worden genomen ;

dat deze regel kan meebrengen dat door de werking van dergelijke bijzondere omstandigheden van overeenstemming tussen tekens sprake is, ook al ontbreekt die overeenstemming tussen de tekens "op zichzelf" ;

ten aanzien van de tweede vraag :

dat de tweede vraag in die zin ware te beantwoorden dat aan de hand van het nationale recht moet worden beoordeeld hoever de sancties, te stellen op merkinbreuk, zich mogen uitstrekken, en welke vorm die sancties mogen krijgen ;

dat men daaraan zou kunnen toevoegen dat artikel 13, onder A, eerste lid, aanhef en sub 1, van de Eenvormige Beneluxwet schijnt te bepalen dat de actie zich alleen kan uitstrekken tot tekens, gelijk aan of overeenstemmend met het merk van de eiser, zodat voor de hand ligt dat een verbod, dat ook niet met het merk van de eiser overeenstemmende tekens omvat, niet op genoemd artikel kan steunen ;

ten aanzien van de derde vraag :

dat er klemmende redenen zijn om de beoordeling van overeenstemming in de actie op grond van artikel 14, onder B, aanhef en sub 1, van de Eenvormige Beneluxwet niet op andere grondslag te stoelen dan de beoordeling die bij een inbreukactie ex artikel 13, onder A, eerste lid, aanhef en sub 1, dient plaats te vinden ;

dat dus ook voor de beoordeling van overeenstemming in een nietigheidsactie de rechter die overeenstemming mag beoordelen aan de hand van alle omstandigheden die in feite bepalend kunnen zijn voor de vraag of het publiek de tekens als overeenstemmend zal aanmerken ;

dat, als men daarover anders zou moeten denken en zou moeten aannemen dat voor de beoordeling van overeenstemming in een nietigheidsactie de rechter zich dient te beperken tot een vergelijking van de gedeponeerde tekens op zichzelf, daarbij ook mogelijke vormen van presentatie in aanmerking moeten worden genomen ;

ten aanzien van de vierde vraag :

dat deze vraag ontkennend moet worden beantwoord ;

dat immers artikel 14, onder B, aanhef, van de Eenvormige Beneluxwet niet ingrijpt in het bestaande nationale procesrecht, door daar eigen processuele bevoegdheden aan toe te voegen of voor in de plaats te stellen ;

dat de vraag of de derde, die "aan het geding deelneemt" in de zin van genoemde bepaling, de nietigverklaring van het omstreden depot kan vorderen, derhalve geen beantwoording vindt in die bepaling, maar moet worden beantwoord aan de hand van het toepasselijke nationale procesrecht ;

Overwegende dat de Advocaat-Generaal Berger op 30 maart 1978 schriftelijk conclusie heeft genomen ;

Ten aanzien van het recht :

Overwegende dat de Hoge Raad bij arrest van 1 juli 1977 krachtens het tweede en derde lid van artikel 6 van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof de hierboven vermelde vragen heeft gesteld betreffende de uitleg van artikel 13, onder A, eerste lid, aanhef en sub 1, artikel 14, onder B, en van andere, mogelijkwijze toepasselijke artikelen van de Eenvormige Beneluxwet op de warenmerken ;

Overwegende dat de eerste en de tweede vraag betrekking hebben op artikel 13, onder A, eerste lid, aanhef en sub 1, van genoemde wet, welke bepaling luidt als volgt :

"A. Onverminderd de toepassing van het gemene recht betreffende de aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad kan de merkhouder zich op grond van zijn uitsluitend recht verzetten tegen :

1. elk gebruik, dat van het merk of van een overeenstemmend teken wordt gemaakt voor de waren, waarvoor het merk is ingeschreven of voor soortgelijke waren" ;

Overwegende dat de tweede vraag bovendien betrekking heeft op artikel 13, onder A, tweede lid, luidende :

"Onder dezelfde voorwaarden kan de merkhouder schadevergoeding eisen voor elke schade, die hij door dit gebruik lijdt" ;

Overwegende dat de derde en de vierde vraag betrekking hebben op artikel 14, onder B, aanhef en sub 1, welke bepaling, voor zover hier van belang, luidt als volgt :

"B. Wanneer de houder van de eerdere inschrijving (...) aan het geding deelneemt, kan iedere belanghebbende de nietigheid invoeren :

1. van het depot dat in de rangorde na het depot van een overeenstemmend individueel merk komt, overeenkomstig het bepaalde in artikel 3, lid 2" ;

Ten aanzien van de eerste en de tweede vraag :

Overwegende dat deze vragen zozeer samenhangen dat het Hof deze vragen gezamenlijk zal behandelen ;

Overwegende dat de merkhouder zich ingevolge artikel 13, onder A, eerste lid, aanhef en onder 1, van de Eenvormige Beneluxwet op de warenmerken, op grond van zijn uitsluitend recht, kan verzetten tegen elk gebruik, dat van dat merk of van een overeenstemmend teken wordt gemaakt voor de waren waarvoor het merk is ingeschreven of voor soortgelijke waren, ongeacht of dat teken al dan niet als merk is ingeschreven ;

dat indien een merk is ingeschreven, dat op zichzelf niet overeenstemt met het merk van de in de vorige alinea bedoelde merkhouder, maar waarvan een bepaalde presentatie wordt gebruikt die wel overeenstemt met het merk van de bedoelde merkhouder, deze laatste zich niet kan verzetten tegen het gebruik van het andere merk op zichzelf - dat immers niet overeenstemt met het zijne - maar wel tegen het gebruik van die presentatie van het andere merk, die met zijn merk overeenstemt ;

dat in de door de Hoge Raad gestelde vragen met "overeenstemmen" wordt bedoeld een zodanige overeenstemming dat verwarring omtrent de herkomst van de waren kan ontstaan ;

Overwegende dat het antwoord op de eerste vraag derhalve moet luiden dat van een met een merk "overeenstemmend teken" in de zin van artikel 13, onder A, eerste lid, aanhef en onder 1, alleen kan worden gesproken voor zover het als merk ingeschreven teken wordt gebruikt in de presentatie die tot verwarring omtrent de herkomst der waren aanleiding kan geven ;

Overwegende dat hieruit volgt dat de merkhouder zich op grond van de genoemde bepaling niet kan verzetten tegen het gebruik van het als merk ingeschreven teken op zichzelf - dus zonder dat de presentatie wordt gebezigd die tot verwarring aanleiding geeft - zodat de rechter zijn verbod niet tot zulk gebruik kan uitstrekken ;

Overwegende dat het vorenstaande tevens meebrengt dat de merkhouder op grond van artikel 13, onder A, tweede lid, alleen schadevergoeding kan eisen voor het gebruik dat van het als merk ingeschreven teken wordt gemaakt in de presentatie die tot verwarring omtrent de herkomst der waren aanleiding geeft, maar dat voor een veroordeling tot schadevergoeding wegens gebruik van het als merk ingeschreven teken op zichzelf, op grond van dit artikel, geen plaats is ;

Overwegende dat de tweede vraag derhalve ontkennend moet worden beantwoord ;

Ten aanzien van de derde vraag :

Overwegende dat, naar luid van artikel 14, onder B, aanhef en sub 1, onder de in de aanhef genoemde voorwaarde, iedere belanghebbende de nietigheid kan invoeren van het depot dat in rangorde na het depot van een overeenstemmend individueel merk komt, overeenkomstig het bepaalde in artikel 3, lid 2 ;

Overwegende dat blijkens artikel 3, eerste lid, het uitsluitend recht op een merk wordt verkregen door het eerste depot, als daar nader omschreven, en dat blijkens artikel 3, tweede lid, bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande "overeenstemmende, voor soortgelijke waren gedeponeerde individuele merken" ;

Overwegende dat voor de vraag of de merken overeenstemmend zijn in het geval dat de Hoge Raad voor ogen staat, alleen van belang is of verwarring omtrent de herkomst van de waren kan ontstaan ;

Overwegende dat het in strijd zou zijn met de door het systeem van artikel 3 beoogde rechtszekerheid, indien men van een "overeenstemmend individueel merk" in de zin van artikel 14, onder B, aanhef en sub 1, zou gewagen en dienvolgens aan het latere depot rechtscheppende betekenis zou ontzeggen, wanneer de merken, zoals zij zijn gedeponeerd, op zichzelf geen aanleiding tot verwarring omtrent de herkomst der waren kunnen geven, en zulke verwarring alleen zou kunnen ontstaan ingevolge een bepaalde presentatie van het "overeenstemmend" merk ;

dat in laatst bedoeld geval de merkhouders zich tegen het gebruik van het later gedeponeerde merk in de tot verwarring aanleiding gevende presentatie zal kunnen verzetten op grond van artikel 13, onder A, eerste lid, aanhef en sub 1 ;

Overwegende dat de derde vraag derhalve ontkennend moet worden beantwoord ;

Ten aanzien van de vierde vraag :

Overwegende dat volgens artikel 14, onder B, aanhef en onder 1, iedere belanghebbende de nietigheid van het onder 1 bedoelde depot kan invoeren "wanneer de houder van de eerdere inschrijving aan het geding deelneemt" ;

Overwegende dat het in de vierde vraag aan de orde gestelde probleem hierop neerkomt of de aan het geding deelnemende derde de bevoegdheid heeft de nietigverklaring van het omstreden depot in het betreffende geding te vorderen ;

Overwegende dat de ontkennende beantwoording van deze vraag zou betekenen, dat de aan het geding deelnemende houder van de eerdere inschrijving niet kan worden beschouwd als belanghebbende, ofschoon artikel 14, onder B, aanhef en onder 1, bepaalt dat "iedere belanghebbende" de nietigheid kan invoeren ;

dat de tekst van de bepaling geen aanleiding geeft om aan te nemen, dat de deelnemende houder van de eerdere inschrijving niet begrepen is onder "iedere belanghebbende" ;

dat de nadere uitwerking van deze rechtsvordering van de derde wordt gevonden in het procesrecht van de drie Staten, met name wat betreft de vraag in welk stadium van het geding hij de vordering kan instellen en op welke wijze hij dit dient te doen ;

Ten aanzien van de kosten :

Overwegende dat het Hof volgens artikel 13 van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof de kosten moet vaststellen, welke op de behandeling voor het Hof zijn gevallen, welke kosten omvatten de honoraria van de raadslieden van partijen, voor zover dit in overeenstemming is met de wetgeving van het land waar het bodemgeschil aanhangig is ;

dat volgens de Nederlandse wetgeving het salaris van de raadslieden van partijen wordt begrepen in de kosten welke aan de in het ongelijk gestelde partij in rekening worden gebracht ;

dat het Hof de in Nederland in de cassatie-instantie voor de berekening van zodanig salaris geldende maatstaven in aanmerking zal nemen ;

dat, gelet op het vorenstaande en op de door partijen op 's Hofs verzoek verstrekte gegevens, de kosten op de behandeling voor het Hof gevallen zullen worden bepaald op f 3.000,- (exclusief B.T.W.) in totaal voor partijen Mölnlycke, op f 3.000,- (exclusief B.T.W.) voor Satoma en op nihil voor Schagen ;

Uitspraak doende op de door de Hoge Raad bij het arrest van 1 juli 1977 gestelde vragen ;

Gelet op de eensluidende schriftelijke conclusie van de Advocaat-Generaal Berger ;

Verklaart voor recht :

1. Indien een teken, zoals het als merk is ingeschreven, niet op zichzelf maar wel door de presentatie ervan tot verwarring omtrent de herkomst der waren aanleiding kan geven, dan kan van een met een merk "overeenstemmend teken" in de zin van artikel 13, onder A, eerste lid, aanhef en sub 1, van de Eenvormige Beneluxwet op de warenmerken alleen worden gesproken voor zover het als merk ingeschreven teken wordt gebruikt in de presentatie die tot verwarring omtrent de herkomst der waren aanleiding kan geven ;

2. In zodanig geval kan de merkhouder zich niet op grond van genoemde bepaling verzetten tegen het gebruik van het teken op zichzelf - dus zonder dat de presentatie wordt gebezigd die tot verwarring aanleiding geeft -, zodat de rechter zijn verbod niet kan uitstrekken tot het gebruik van het teken op zichzelf, en ter zake van dat gebruik niet op grond van artikel 13, onder A, tweede lid, van genoemde wet tot schadevergoeding kan veroordelen ;

3. Van een "overeenstemmend individueel merk" in de zin van artikel 14, onder B, aanhef en sub 1, van de Eenvormige Beneluxwet op de warenmerken is geen sprake, indien het als merk gedeponeerde teken op zichzelf niet, maar door de presentatie ervan wel tot verwarring omtrent de herkomst der waren aanleiding kan geven ;

4. De woorden van artikel 14, onder B, aanhef en onder 1, moeten aldus worden uitgelegd dat, wanneer de houder van de eerdere inschrijving aan het geding deelneemt, deze in het betreffende geding de nietigverklaring van het omstreden depot kan vorderen ;

Uitspraak doende omtrent de op de behandeling voor het Benelux-Gerechtshof gevallen kosten ;

Bepaalt die kosten voor partijen Mölnlycke op in totaal f 3.000,- (exclusief B.T.W.), voor Satoma op f 3.000,- (exclusief B.T.W.) en voor Schagen op nihil ;

Aldus gewezen door de Heren A. Wauters, President, Mr C.W. Dubbink, Eerste Vice-President, F. Goerens, Tweede Vice-President, Baron J. Richard, A. de Vreese, C. Wampach, Mr H.E. Ras en Mr Ch.M.J.A. Moons, Rechter, en E. Mores, Plaatsvervangend Rechter ;

en uitgesproken ter openbare zitting te Brussel op 1 juni 1978 door de Heer President A. Wauters, in aanwezigheid van de Heer Advocaat-Generaal F. Dumon en de Heer Hoofdgriffier, Dr G.M.J.A. Russel.

De President :

De Griffier :

A. Wauters

G. Russel